

Přátelé, kamarádi

Franta se c?til trochu nejist? tv??? v tv?? Honz?kovi a Bo?ce. Byl s?m proti p?esile. Nic proti, Bo?ka je docela hezk? ?ensk?, ale je to s prominut?m kr?va nafoukan?. Honz?k s?m o sob? je u?enec, dnes bychom mohli ??ct intelektu?l, jen?e co si po??t, kdy? sparringpartner do seri?zn? diskuze to nen?. Franta zkrabatil tv??. Kdyby aspo? dorazil K?ja, ten by tu disproportioni vyrovnal. Upletl by ko??k, Bo?ku s Honz?kem by do n?j str?il a shodil ze sv?ho mostu do Vltavy. Zbyli by sami a mohli by pokecat. Franta si povzdechl. Takle spole?nost mu ?la na nervy, proto?e se v?dali t?m?? denn?. Nem?li si vlastn? co ??ct a Franta m?l v jejich p??tomnosti pocit nedocen?n?. Jist?, jednu dobu byl pova?ov?n za otce n?roda, ale to bylo stra?n? m?lo ve srovn?n? s odu?evn?lou tv??? Bo?ky, nav?c o p?r let mlad?? ne? on s?m. Jak nen?vid?l jej? shov?vav? pohled, kter? na n?j up?rala v okam?ic?ch, kdy si myslela, ?e ji nevid?. Jen?e on vid?. Jako pr?v? te?.

(Ty vole, co d?l?? Ty u? jde??)

S nechut? se rozhl?dl. Tak m?lo m?sta!!! P?ipadal si jako kosmonaut uzav?en? ve vesm?rn? lodi, jako matematik ve spole?nosti historik?, jako psychiatr mezi bl?zny. Posledn? my?lenku mu mimod?k potvrdil Honza, rozmlouvaj?c? se sv?mi duchovn?mi r?dci. Jeho siln? hlas se nesl prostorem a Franta si jednu chv?li p?ipadal jako poutn?k v labyrintu, u kter?ho n?kdo zapomn?l nainstalovat ?ipku ?V?CHOD?. Nevydr??m to.

NEVYDR??M TO!!!!

?Ticho!!!? za?val a zlostn? pot??sl hlavou.

Honza ztichl a udiven? si ho prohl?dl. ?Co se d?je, pane kolego?? Jeho hn?d? o?i p?ipom?naly z t?sn? bl?zkosti medicinbaly. Ve Frantov? spole?nosti se nec?til zrovna nejl?pe

?Nejsem ??dn? v? pan kolega, pane,? Franta si dal z?le?et, aby slovo PANE zazn?lo s ve?ker?m pohrd?n?m, kter? c?til. Pohled mu zal?tl k Bo?ce. U? zase se tv??? jako ta nejv?t?? kr?va na sv?t?. Ten blahosklonn? pohled ?Jen si chlapani hrajte? ho vyt??el k nep??etnosti.

?Nech toho,? ok?ikl ji hystericky. Za??nalo mu hrabat. Bo?ka nadula tv??e. ?Hrubi?ne,? vyprskla a oto?ila se k Honzovi. ?Ty to strp?? TO se m? ani nezastane?? Takhle se jedn? s d?mou?? Honza byl zmaten. D?val se nerozhodn? z jednoho na druh?ho. C?til, jak se ho zmoc?uje migr?na. Sed? mu za krkem a tah? ho za vlasy. Jako cvi?en? opice. A Bo?en?ina histerie mu na klidu nep?id?vala. ?Franti?ku, copak?,? pronesl rozpa?it?.

?Ml?, ml?. S v?ma se ned? norm?ln? mluvit, to j??.? Frantovi na krku nab?hly mohutn? pletence ?il. Ajajaj, pomyslel si Honza. A je to tady, te? n?s ?ek? jeden z vlasteneck?ch s?hodlouh?ch projev? o tom, jak se Franta zaslou?il o ?esk? n?rod, jak je vyrval z podru?? n?meck?ch Pep?k? a jak jej povznesl k hv?zdn?m v??in?m. Honza se rozhodl, ?e si nebude d?l kazit n?ladu. Relax. Nasadil si sv? antidepressivn? r??ov? br?le a prost? a jednodu?e vypnul. My?lenky mu ul?tly k Naardenu (Mo?n? bych se tam mohl na star? kolena p?est?hovat).

(Za chv?li mi to jede, nebudu ?ekat na tramku dal?? ho?ku. Fakt mus?m?)

S Frantou cloumala zlost. Bo?ena se urazila a Honza ho o?ividn? neposlouchal, hipp?s?k jeden. Chci pry?. Pry?. PRY?.

Ostr? sv?tlo mu zalilo tv??. Bo?ka p?ekvapen? zamrkala. Oba dva poc?tili dychtivost, nap?t? a o?ekv?n?. T?eba to dneska vyjde, t?eba pr?v? dnes se dostanou pry? z t?hle zatuchl? d?ry. Pod?vali se na sebe a v jejich pohledu se dalo ??st jedin?: a? jsem to j?. Pros?m, a? jsem to j?.

(Zaplat?m)

Franta c?til, jak se ho dot?kaj? ?t?hl? prsty s mod?e nalakovan?mi nehty. Ten pocit se bl?il absolutn? ext?zi.

JAAAAAAAAAAAA

C?til radost a doufal, ?e je to definitivn?.

Bylo.

Chv?li mu trvalo, ne? se rozkoukal. Ze st?nu na n?j zamrkaly n??? o?i. Schovan? za cvikrem. Franti?kovo srdce zaplesalo.

?T? pic,? ?ekl Tom?k.

Franti?ek se s ?levou rozesm?l. Kone?n? dobr? spole?nost.

Kone?n? jsme tu sami. Bo?ka s Honz?kem si hlasit? oddychli a pak se na sebe usm?li.

?Co s na?at?m ve?erem,? zeptal se Honz?k a odlo?il sv? br?le.

?V?d?la bych...,? Bo?ka se koketn? usm?la, rozpustila si vlasy a povolila korzet.

„Hm, zabru?el Honz?k a s korzetem j? pomohl.

(Doprdele, mi to ujelo. P?i pohledu na j?zdn? ??d ji dostihla nemilosrdn? realita. C?est la vie povzdechla si a vydala se vst??c ostravsk? noci.)

www.psanci.cz